Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

# Arrest

**nr. 352 990 van 15 september 2026**
**in de zaak RvV X / II**

**In zake:** **X**

**Gekozen woonplaats:** **X**

**tegen:**

**de burgemeester van de stad ANTWERPEN.**

**DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 9 februari 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 22 januari 2026 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: “RvV-wet”).

Gezien de beschikking tot de vaststelling van het rolrecht van 12 februari 2026 met refertenummer 136248.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 2.44 van de RvV-wet.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 14 augustus 2026.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij meldde zich op 7 maart 2025 digitaal aan bij de verwerende partij om een aanvraag in te dienen tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name als zoon van mevrouw K. D., van Belgische nationaliteit.

Zij voegde bij deze aanmelding een kopie van 2 pagina’s uit haar paspoort toe, en een kopie van haar geboorteakte.

Op 23 maart 2025 meldde zij zich opnieuw digitaal aan om eenzelfde aanvraag in te dienen; bij deze aanmelding voegde zij 1 pagina uit haar paspoort toe, haar geboorteakte, en een bewijs van betaling van de federale bijdrage.

Op 24 juni 2025 maakte de verwerende partij een uitnodigingsbrief aan de verzoekende partij over per e-mail, met een afspraak om de verblijfsaanvraag in te dienen aan het loket migratie op 26 augustus 2025, met de oplijsting van hetgeen de verzoekende partij op deze afspraak mee moest brengen, met een oplijsting van de

documenten die zij moest meebrengen, en met vermelding van andere modaliteiten. Tevens werd haar met deze e-mail ook een brief overgemaakt met informatie omtrent akten van de burgerlijke stand, noodzakelijke vertalingen, apostilles, legalisaties etc.

Op 26 augustus 2025 diende de verzoekende partij de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name als descendant van D. K in bij de verwerende partij overeenkomstig artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 en artikel 52 van het KB van 8 oktober 1981, ingevolge waarvan hem een bijlage 19ter werd overhandigd die zij ondertekende voor ontvangst, waarin onder meer vermeld is: "*Hij/zij wordt verzocht binnen de drie maanden, ten laatste op 26/11/2025 de volgende documenten over te leggen:*
*- Bewijzen van voldoende huisvesting (geregistreerd huurcontract of eigendomsakte)*
*- Attest niet ten laste van het OCMW voor aanvrager en referentiepersoon*
*- Bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familieleden*
*- Bewijs ten laste in het verleden*
*- Attest onvermogen uit land van herkomst*".

Op 21 september 2025 maakte de verzoekende partij via het platform van de verwerende partij volgende stukken over: een kopie van haar attest van immatriculatie, haar geboorteakte met legalisatie, één pagina van een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur, een inschrijvingsbewijs bij de VDAB dd. 26 augustus 2025, een attest van mutualiteit Solidaris dd. 19 september 2025 dat bevestigt dat de verzoekende partij is aangesloten als titularis, een verklaring van lidmaatschap van mutualiteit CM dd. 4 september 2025 op naam van D. K., een verklaring geen financiële hulp dienst Vreemdelingenzaken Brussel van het OCMW Antwerpen dd. 26 augustus 2025, een uittreksel uit het blanco strafregister van de verzoekende partij, een attest van gezinssamenstelling van het adres van de verzoekende partij, een bewijs van betaling van de federale bijdrage, een overschrijving van € 7,00 naar de verzoekende partij dd. 3 maart 2025, loonfiches van D. K. (stuk 5). Deze stukken werden op 2 oktober 2025 door de verzoekende partij nogmaals per aangetekende zending overgemaakt aan de verwerende partij (stuk 6).

Op 2 oktober 2025 verzond de verwerende partij een e-mail aan de verzoekende partij met volgende inhoud: "*Wij hebben uw documenten toegevoegd aan uw verblijfsaanvraag. Uw dossier is nog niet volledig. Stuur ons volgende documenten door vóór 26/11/2025: attest onvermogen uit land van herkomst, bewijs ten laste in het verleden, bewijzen van voldoende huisvesting (geregistreerd huurcontract of eigendomsakte).*" Verder werden de modaliteiten voor het overmaken van de stukken meegedeeld in deze e-mail. Tenslotte werd het volgende meegedeeld: "*Let op: bezorgt u ons deze documenten niet op tijd, dan wordt uw verblijfsaanvraag definitief geweigerd.*"

Hierna ontving verwerende partij niets meer van de verzoekende partij.

Op 22 januari 2026 werd door de gemachtigde van verwerende partij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) getroffen en per e-mail overgemaakt aan de verzoekende partij.

Dit betreft de bestreden beslissing, en deze is als volgt gemotiveerd:

*"Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten*

*In uitvoering van artikel 52, § 3 of 52, §4 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26/08/2025 werd ingediend door:*
*Naam: B.*
*Voornaam: A. T.*
*Nationaliteit: Guinea*
*Geboortedatum: (…)2005*
*Geboorteplaats: Conakry, Guinea*
*Identificatienumtmer in het Rijksregister: (…)*
*Verblijvende te / verkdaart te verblijven te: (…)*

*om de volgende reden geweigerd:*

*Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/ zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de*

*gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk bewijzen van voldoende huisvesting, attest onvermogen uit het land van herkomst, bewijs ten laste in het verleden."*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 40ter van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet), en van het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoekende partij verwijt de verwerende partij verder een kennelijke beoordelingsfout.

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

"*Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen, Artikel 40 ter van de bovengenoemde wet van 15.121980*, h*et algemene beginsel van behoorlijk bestuur, de plicht om nauwgezet te zijn, het beginsel van het zorgvuldig voorbereiden van een administratief besluit, het algemene beginsel volgens welke de administratie een besluit moet nemen door kennis te nemen van alle elementen van de zaak, van een kennelijke beoordelingsfout*

*Discussie:*

*Overwegende dat de bestreden beslissing is genomen door de gemeentelijke autoriteit van Antwerpen.*
*Dat het is genomen ter uitvoering van artikel 52 §3 en 4 van het Koninklijk Besluit van 08.10.1981 betreffende toegang tot het grondgebied, verblijf, vestiging en verwijdering van buitenlanders.*
*Overwegende dat de belangrijkste bevoegdheid voor de toepassing van de bepalingen betreffende toegang tot Belgisch grondgebied, verblijf vestiging en verwijdering van buitenlanders berust bij het Vreemdelingenbureau, dat afhankelijk is van de FOD Binnenlandse Zaken - Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken.*
*Dit is de centrale administratie die verantwoordelijk is voor de uitvoering van het migratie- en asielbeleid, overeenkomstig de wet van 15.12.1980…*

*Terwijl:*
*De gemeentelijke administraties grijpen in bij het administratieve beheer van het verblijf van de persoon op hun grondgebied.*
*Overwegende dat de bevoegdheid van het Bureau voor Buitenlanders - SPF Binnenlandse Zaken — voornamelijk wordt beheerst door de wet van 15.12.1980, aangevuld met de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 08.10.1981, een uitvoeringsbevel dat de praktische modaliteiten specificeert.*
*Overwegende dat de autoriteit die de bestreden beslissing heeft gegeven en meegedeeld, de gegronde bevoegdheid niet rechtvaardigt.*
*Hieruit volgt dat verzoekster niet is geïnformeerd over de legitimiteit die de gemeentelijke autoriteit had met betrekking tot het beginsel van het genomen besluit en de kennisgeving ervan.*
*Terwijl het een kwestie is van een duidelijk gebrek aan motivatie van de bestreden beslissing.*

*Overwegende dat in de bestreden beschikking in de bestreden beschikking niet het precieze onderwerp wordt vermeld van de aanvraag die tot die beschikking heeft geleid.*
*Dat er geen melding wordt gemaakt van het rechtsartikel dat is ingeroepen om het verzoek op 26.08.2025 te rechtvaardigen.*
*Dat in het bestreden besluit niet eens de naam en status worden vermeld van de persoon met wie de aanvrager om gezinshereniging heeft verzocht. Dat het een gebrek aan motivatie is.*

*Aangezien de redenering van de bestreden beschikking beperkt is tot het argument dat de aanvrager niet binnen de gestelde termijn twee documenten heeft overgelegd.*
*Overwegende dat de opposant afziet van het specificeren van de datum waarop de aanvrager de vermeende documenten had moeten toevoegen.*
*Dat het een kwestie is van een duidelijk gebrek aan motivatie voor de bestreden beslissing*
*Overwegende dat het bestreden beslissing bestaande uit een weigering om langer dan drie maanden te blijven zonder een bevel om het land te verlaten, volgens artikel 52 van het koninklijk besluit van 08.10.1981 het bestaan van een nieuwe termijn impliceert die moet worden vastgesteld voor hem om deze documenten te overleggen.*
*Overwegende dat in de bestreden beschikking deze mogelijkheid niet wordt genoemd of dat de nieuwe termijn voor de totstandkoming ervan wordt vermeld. Dat deze abstractie een nieuw gebrek aan motivatie voor de bestreden beslissing is.*

*Terwijl dit gebrek aan motivatie de beslissing dubbelzinnig maakt omdat het tot verwarring leidt hij het begrijpen van de essentie van de beslissing die, zonder vergezeld te gaan van een bevel om het grondgebied te verlaten, niet de bestaansreden specificeert.*

*Overwegende dat de vermelding dat er niet twee documenten zijn verstrekt in de lange lijst van te overleggen documenten, waarin geen reeds overgelegde documenten worden vermeld. niet voldoende is om een bijlage 20 uit te geven.*

*Overwegende dat de opposant geen feitenverklaring heeft ingediend en dus ook niet de interpretatie van de feiten.*
*Dat het een abstractie is die gelijk staat aan een gebrek aan motivatie.*

*Terwijl uit het bovenstaande volgt dat de motivatie van de tegenpartij in ieder geval een stereotiepe motivatie is die op geen enkele manier als een exacte of relevante motivatie kan worden beschouwd.*
*Overwegend dat "de verplichting van de administratieve autoriteit om formele redenen te verstrekken de geadresseerde van het besluit in staat moet stellen de redenen te kennen waarop het is gebaseerd, door op duidelijke en ondubbelzinnige wijze de redenering van zijn auteur uiteen te zetten, zodat de betrokkene, indien van toepassing, om het in het kader van een beroep aan te vechten en om de bevoegde rechtbank haar controle over dit onderwerp uit te oefenen ».*

*(…)*

*Dat de Raad nagaat of het bestuursorgaan zowel om materiële als om formele redenen voor zijn besluit feiten heeft gegeven, een interpretatie die niet het gevolg is van een kennelijke beoordelingsfout.*
*Een bijzonder stereotiepe motivatie van de ondernomen handeling is niet bevredigend omdat het de buitenlander niet in staat stelt de redenen te begrijpen die de leiding hadden over de aanneming van die handeling. (…)*
*Dat er in casu sprake is van schending van de zorgplicht, een kennelijke beoordelingsfout en schending van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur, gebrek aan exacte redenen, relevant en dus het ontbreken van wettelijk toelaatbare gronden."*

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan

van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het volgende:

"*In uitvoering van artikel 52, § 3 of 52, §4 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26/08/2025 werd ingediend door:*
*Naam: B.*
*Voornaam: A. T. (…)"*

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij tracht voor te houden vermeldt de bestreden beslissing dus wel degelijk op grond van welke wetsbepalingen ze werd genomen.

Artikel 52, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 (hierna: het Vreemdelingenbesluit) bepaalt:

*"§3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."*

Uit bovenvermelde bepaling blijkt dus dat het stadsbestuur van Antwerpen in casu wel degelijk bevoegd was om de bestreden beslissing te nemen, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij tracht voor te houden in haar enig middel.

De stad Antwerpen motiveerde de bestreden beslissing bovendien immers als volgt in de feiten:

"*Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/ zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk bewijzen van voldoende huisvesting, attest onvermogen uit het land van herkomst, bewijs ten laste in het verleden."*

Het stadsbestuur van Antwerpen besliste dus inderdaad, zoals wordt aangegeven in artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit, dat de verzoekende partij "*niet binnen de gestelde termijn (heeft) aangetoond dat hij/ zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk bewijzen van voldoende huisvesting, attest onvermogen uit het land van herkomst, bewijs ten laste in het verleden"*.

De verzoekende partij maakt met haar betoog in haar enig middel niet aannemelijk dat het stadsbestuur van Antwerpen niet bevoegd zou zijn om de bestreden beslissing te nemen. Zij maakt evenmin aannemelijk dat in de bestreden beslissing expliciet had moeten worden vermeld dat in dit geval de stad Antwerpen bevoegd is om de beslissing te nemen. De Raad stelt bovendien vast dat, zoals uit bovenstaande bespreking al is gebleken, de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwijst naar artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit, waaruit de bevoegdheid van de stad Antwerpen in casu blijkt.

De verzoekende partij stelt verder ook dat volgens haar in de bestreden beslissing niet het precieze onderwerp wordt vermeld van de aanvraag die tot die beschikking heeft geleid, noch de naam en status worden vermeld van de persoon met wie de aanvrager om gezinshereniging heeft verzocht. De Raad ziet echter niet in welk belang de verzoekende partij bij dit onderdeel van het middel heeft. De verzoekende partij heeft immers zelf een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ingediend, in functie van haar Belgische moeder. De verzoekende partij kan de verwerende partij dan ook niet dienstig verwijten deze elementen, waarvan zij duidelijk zelf op de hoogte is, niet expliciet in de bestreden beslissing te vermelden. Uit het betoog van de verzoekende partij blijkt overigens duidelijk dat zij goed weet om welke aanvraag het precies gaat. Dit onderdeel van het enig middel is dan ook niet ontvankelijk.

De verzoekende partij stelt ook dat, aangezien de redenering van de bestreden beschikking beperkt is tot het argument dat de aanvrager niet binnen de gestelde termijn twee documenten heeft overgelegd, en de verwerende partij afziet van het specifiëren van de datum waarop de aanvrager de vermeende documenten had moeten toevoegen, dit volgens haar een gebrek in de motivering van de bestreden beslissing uitmaakt.

De Raad stelt vast dat de feitelijke motivering van de bestreden beslissing duidelijk vermeldt dat "*heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk bewijzen van voldoende huisvesting, attest onvermogen uit*

*het land van herkomst, bewijs ten laste in het verleden".* De verzoekende partij betwist overigens niet dat zij deze stukken niet heeft voorgelegd. Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier, en die de verwerende partij overigens correct weergeeft in haar nota met opmerkingen, dat de verwerende partij de verzoekende partij wel degelijk op de hoogte heeft gebracht van welke stukken zij moest bijbrengen, en binnen welke termijn. Zij vermeldde bovendien ook dat de aanvraag van de verzoekende partij zou worden geweigerd indien de gevraagde stukken niet binnen de termijn zouden worden bijgebracht.

De Raad verwijst in deze naar de feiten zoals uiteengezet in het feitenrelaas hierboven. Deze weergave van de feiten vindt steun in het administratief dossier. De verzoekende partij maakt het tegendeel niet aannemelijk. De feitelijke weergave zoals ze blijkt uit het administratief dossier en werd weergegeven in het feitenrelaas hierboven, is als volgt:

*"De verzoekende partij meldde zich op 7 maart 2025 digitaal aan bij de verwerende partij om een aanvraag in te dienen van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, met name als zoon van mevrouw K D, van Belgische nationaliteit.*

*Zij voegde bij deze aanmelding een kopie van 2 pagina's uit haar paspoort toe, en een kopie van haar geboorteakte.*

*Op 23 maart 2025 meldde zij zich opnieuw digitaal aan om eenzelfde aanvraag in te dienen; bij deze aanmelding voegde zij 1 pagina uit haar paspoort toe, haar geboorteakte, en een bewijs van betaling van de federale bijdrage.*

*Op 24 juni 2025 maakte de verwerende partij een uitnodigingsbrief aan de verzoekende partij over per e-mail, met een afspraak om de verblijfsaanvraag in te dienen aan het loket migratie op 26 augustus 2025, met de oplijsting van hetgeen de verzoekende partij op deze afspraak mee moest brengen, met een oplijsting van de documenten die zij moest meebrengen, en met vermelding van andere modaliteiten. Tevens werd haar met deze e-mail ook een brief overgemaakt met informatie omtrent akten van de burgerlijke stand, noodzakelijke vertalingen, apostilles, legalisaties etc.*

*Op 26 augustus 2025 diende de verzoekende partij de aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, met name als descendant van D. K, (…), in bij de verwerende partij overeenkomstig artikel 40ter van de Wet van 15 december 1980 en artikel 52 van het KB van 8 oktober 1981, ingevolge waarvan hem een bijlage 19ter werd overhandigd die zij ondertekende voor ontvangst, waarin onder meer vermeld is: "Hij/zij wordt verzocht binnen de drie maanden, ten laatste op 26/11/2025 de volgende documenten over te leggen:*
*- Bewijzen van voldoende huisvesting (geregistreerd huurcontract of eigendomsakte)*
*- Attest niet ten laste van het OCMW voor aanvrager en referentiepersoon*
*- Bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familieleden*
*- Bewijs ten laste in het verleden*
*- Attest onvermogen uit land van herkomst".*

*Op 21 september 2025 maakte de verzoekende partij via het platform van de verwerende partij volgende stukken over: een kopie van haar attest van immatriculatie, haar geboorteakte met legalisatie, één pagina van een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur, een inschrijvingsbewijs bij de VDAB dd. 26 augustus 2025, een attest van mutualiteit Solidaris dd. 19 september 2025 dat bevestigt dat de verzoekende partij is aangesloten als titularis, een verklaring van lidmaatschap van mutualiteit CM dd. 4 september 2025 op naam van D. K., een verklaring geen financiële hulp dienst Vreemdelingenzaken Brussel van het OCMW Antwerpen dd. 26 augustus 2025, een uittreksel uit het blanco strafregister van de verzoekende partij, een attest van gezinssamenstelling van het adres van de verzoekende partij, een bewijs van betaling van de federale bijdrage, een overschrijving van € 7,00 naar de verzoekende partij dd. 3 maart 2025, loonfiches van D. K. Deze stukken werden op 2 oktober 2025 door de verzoekende partij nogmaals per aangetekende zending overgemaakt aan de verwerende partij.*

*Op 2 oktober 2025 verzond de verwerende partij een e-mail aan de verzoekende partij met volgende inhoud: "Wij hebben uw documenten toegevoegd aan uw verblijfsaanvraag. Uw dossier is nog niet volledig. Stuur ons volgende documenten door vóór 26/11/2025: attest onvermogen uit land van herkomst, bewijs ten laste in het verleden, bewijzen van voldoende huisvesting (geregistreerd huurcontract of eigendomsakte)." Verder werden de modaliteiten voor het overmaken van de stukken meegedeeld in deze e-mail. Tenslotte werd het volgende meegedeeld: "Let op: bezorgt u ons deze documenten niet op tijd, dan wordt uw verblijfsaanvraag definitief geweigerd."*

*Hierna ontving verwerende partij niets meer van de verzoekende partij."*

De verzoekende partij maakt met haar betoog op geen enkele concrete wijze aannemelijk dat deze feitenweergave niet correct zou zijn, laat staan kennelijk onredelijk. Bovendien betwist de verzoekende partij niet dat zij na de e-mail van de verwerende partij van 2 oktober 2025, die zich in het administratief dossier bevindt, geen enkel stuk meer overmaakte aan de verwerende partij.

Ten slotte stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing, bestaande uit een weigering om langer dan drie maanden te blijven zonder een bevel om het land te verlaten, volgens artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit het bestaan van een nieuwe termijn impliceert die moet worden vastgesteld om deze documenten over te maken. De bestreden beslissing vermeldt deze mogelijkheid niet, en dat maakt volgens de verzoekende partij een schending van de motiveringsplicht uit.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt in haar enig middel, blijkt uit de eenvoudige lezing van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit, dat deze bepaling nergens vermeldt dat aan de verzoekende partij een nieuwe termijn zou moeten worden toegekend voor het indienen van de gevraagde stukken. De verzoekende partij maakt het tegendeel niet aannemelijk. Dit onderdeel van het enig middel van de verzoekende partij mist juridische grondslag en is om die reden niet ontvankelijk.

De verzoekende partij maakt met haar betoog in haar enig middel dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze toepassing maakte van artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

**Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken op vijftien september tweeduizend zesentwintig door:

| | |
|---|---|
| J. CAMU, | kamervoorzitter, |
| K. VERHEYDEN, | griffier. |

| | |
|---|---|
| De griffier, | De voorzitter, |
| K. VERHEYDEN | J. CAMU |